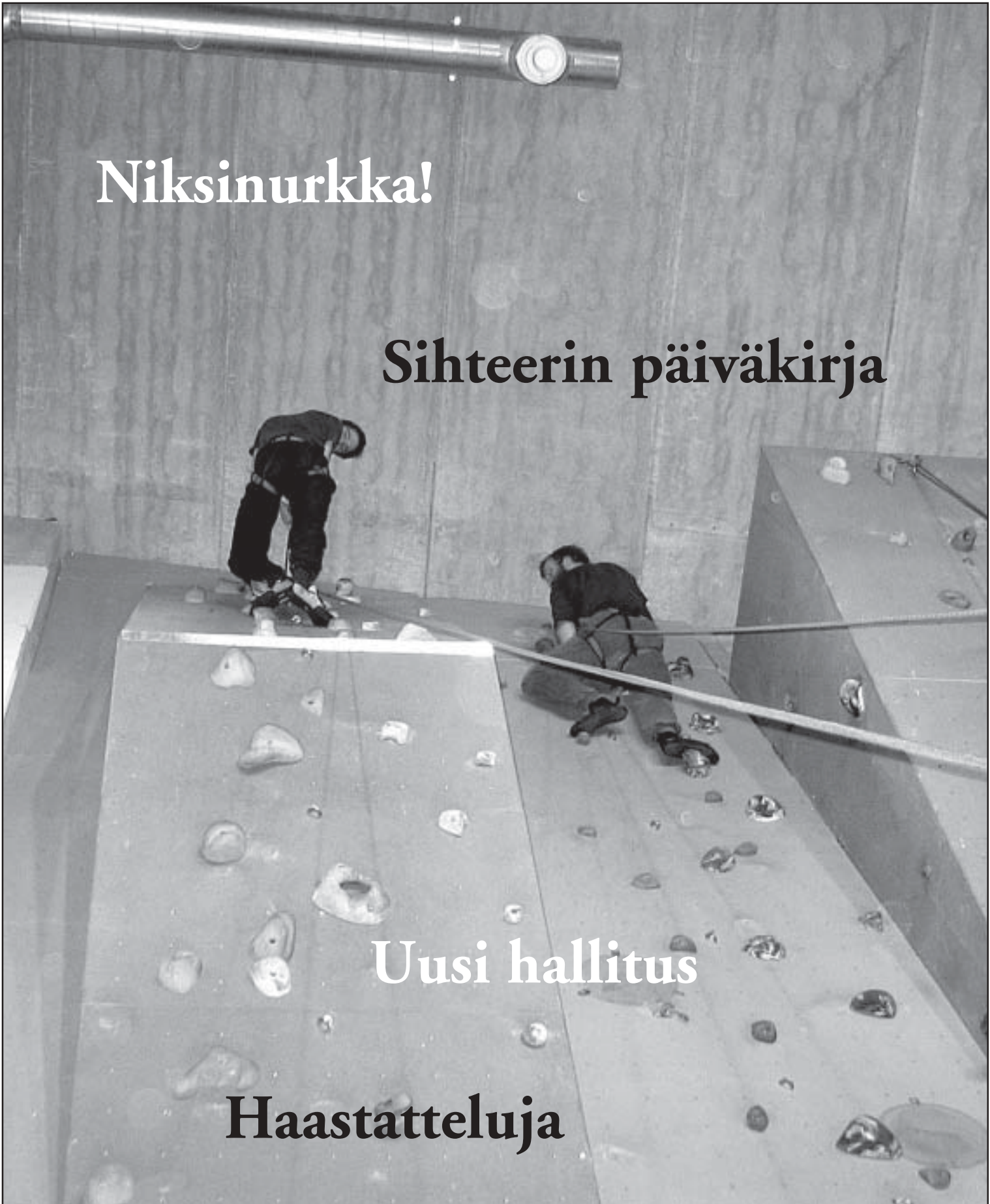

Niksinurkka!

Sihteerin päiväkirja

Uusi hallitus

Haastatteluja

Kontra-C

Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti

23. vuosikerta.

Ensimmäinen lehti julkaistiin vuonna 1982

Painos 150 kpl

Päätoimittaja: Henrika Fagerlund
Toimituskunta: Yhdistyksen hallitus
Mainossihteeri: Katri Tuomennoro
Taitto: Miika Asunta

Kopiointi ja jakelu:

Reijo Jukarainen
 Kerasivu Oy
 tulostus@kerasivu.fi
 puh. (09) 294 8383

ISSN 1459-7527

Suomen kontrabassoklubi ry.

Perustettu vuonna 1976

Puheenjohtaja

Eila Saikkonen
 (050) 351 3165 eila.saikkonen@siba.fi

Varapuheenjohtaja

Juha Kleemola
 (040) 738 4698 juha.kleemola@siba.fi

Sihteeri

Johannes Raikas
 (050) 380 7603 johannes.raikas@helsinki.fi

Taloudenhoitaja, jäsenrekisteri

Sami Koivukangas
 (041) 539 1873 sami.koivukangas@pp.htv.fi

Hallituksen jäsenet

Tuure Koski
 (040) 551 5311 tuure.koski@kolumbus.fi

Oskari Hannula
 (044) 330 1461 oskari.hannula@siba.fi

Tuomo Matero
 (0400) 486 729 tuomo_matero@hotmail.com

Varajäsenet

Miika Asunta (www-sivut, lehden taitto)
 Sami Koivukangas

www.kontrabassoklubi.fi

Sisällysluettelo

Infosivu	2
Pääkirjoitus	3
Uusi puheenjohtaja ja hallitus esittäytyvät	4
Haastattelu: Pentti Mutikainen	6
Kontrabasisti nuottieditioiden viidakossa	8
In memoriam Pertti Roinila	9
Vaihtobasistit akatemialla	10
HK Gruber	11
Niksinurkka	11
Otteita sihteerin päiväkirjasta	12
Tulevia tapahtumia	14

Kansi: Oopperan bassoryhmän kulttuuripäivä 15.4: Seinäkiipeilyä. Katon rajassa Julius Pyrhönen (vas.) ja Juha Pesonen.

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi antaa myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut lähetetään toimitukseen mieluiten sähköpostitse. Suositeltavin tiedostomuoto on Microsoft Word. Konekirjoitusliuskoja ja selviä käsinkirjoitettuja tekstejä otetaan vastaan postitse.

Aineisto toimitetaan päätoimittajalle:

Henrika Fagerlund
 Otavantie 7 D 54
 00200 HELSINKI

puh. (050) 441 6379

kontra-c@kontrabassoklubi.fi

Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään toimittamaan 21.6. kello 16.00 mennessä.

Olen uusi päätoimittaja, terve vaan ja hauska tutustua!

Henrika Fagerlund

Kaikista maailman soittimista, miten ihmeessä keksit juuri kontrabasson? Olisit nyt valinnut jonkun huilun tai muun vähän helpomman roudattavan! No, minäpä kerron. Synnyin esikoisena perheeseen, joka asui kaukana kaikesta sivistyksestä (12 km lähimpään kauppaan). Vietin ihan normaalia lapsuutta metsässä juosten ja käpylehmillä leikkien. Ja koska kotona oli piano, pimputtelin sitä. Ilmeisesti pianonhakkaminen alkoi käydä vanhempieni hermoille, sillä kohta löysin itseni pianotunneilta. Se oli "ihan kivaa", kunnes pikkusiskoni aloitti samassa musiikkikoulussa sellonsoiton. Siskoni 1/4-sello oli mielestäni todella hieno ja kun hän aloittelijan innolla ja intonaatiolla sahasi selloaan, niin se oli kauneinta mitä ikinä olin kuullut. Ihan kuin koko sello olisi laulanut! Marssin oitis isäni luokse ja ilmoitin haluavani soittaa selloa. Se ei kuitenkaan käynyt päinsä, sillä isäni mielestä ei ollut hyvä idea soittaa samaa soitinta siskon kanssa. Olin tietysti vähän harmissani, eikä asiaa helpottanut sekään, että toinen siskoistani sai aloittaa viulunsoiton. Kysyin siksi isältäni, josko muita jousisoittimia olisi olemassa. Kuultuani kontrabassosta halusin heti soittaa sitä, vaikken tiennyt siitä yhtään mitään. No, eipä isänikään se enempiä ilmeisesti tiennyt, sillä hän sanoi, että olen aivan liian pieni bassonsoittajaksi (olin tuolloin 8v). Sepä harmitti, mutta aina kun kukaan ei ollut kotona soitin salaa siskoni sellolla Jag vill bli cellist 1&2-vihkoja läpi.

Isäni yritti sitkeästi innostaa pianon pariin. Kävimme yhdessä Jyväskylä Sinfoniettan konsertissa jossa pianosolistina oli silloin vielä kovin nuori Olli Mustonen. Se oli ensimmäinen kerta kun kuulin orkesteria liveinä. Ollin pianistitaidot tekivätkin vaikutuksen. Leikim-

me siskojen kanssa monta viikkoa "Olli Mustonen soittaa pianoa" -leikkiä. Siinä paras kohta oli se, kun pianoa hakatessa noustiin seisomaan oikealle jalalle ja samalla piirrettiin vasemmalla jalalla ympyrää ilmassa. Myös voimakkaat soinnut, joiden aikana kuului hyppätä pianotuolista ilmaan olivat suosittuja. Mutta konsertista jäi toinenkin asia mieleen. Siellä oli nimittäin aivan valtavan kokoinen jousisoitin. Tai oikeastaan niitä oli kaksi, mutta se toinen oli aivan erityisen hieno, koska kun muissa jousisoittimissa oli neljä kieltä, niin tässä niitä olikin viisi. Ja kaiken lisäksi siinä oli älyttömän upea irvistävän leijonan pää! Sellainen oli ensitaapaaminen kontrabasson kanssa.

Vuodet vierivät ja pianonsoitto alkoi tyyppiä entistä enemmän. Yläasteella päätin lopettaa musiikkiopiston kokonaan. Mutta viisas isäni muisti lapsuuden unelmani ja ehdotti, että vaihtaisin kontrabassoon. Musiikkiopistossa ei ollut muita basisteja, enkä siinä vaiheessa edes tajunnut kuinka erikoislaatuista soitimesta on kyse. En tiennyt, että perinteisesti bassonsoittajat ovat suurikokoisia miehiä, kun minun kokoisten tyttöjen kuuluisi soittaa huilua ja viulua. Mutta innostuin isäni ehdotuksesta valtavasti. Kun ensimmäistä kertaa sain 1/2-basson käsiini, niin tiesin, että tästä soittimesta en päästä irti! Näinpä minusta tuli bassonsoittaja ja sitten elin elämäni onnellisena loppuun asti. (en ole kyllä ihan varma muistanko tuon lopun nyt ihan oikein...)

Henrika Fagerlund

Ps. Uutena päätoimittajana minulla on selkeä visio lehdestämme. Sen tulee toimia sekä nuorten että vanhempienkin basistien yhteisenä äänenkantajana sekä innoittajana ja motivoijana. Muista, että lehti on meidän kaikkien yhteinen, joten sinäkin voit päästä näkymään palstoillamme! Otamme vastaan kaikenlaisia ideoita ja valmistakin materiaalia, esim. pakinoita, tarinoita, kuvia, ym. ym.

Juttuja voit lähettää sähköpostilla osoitteeseen kontra-c@kontrabassoklubi.fi

Uusi puheenjohtaja ja hallitus esittäytyvät

Eila Saikkonen, klubin uusi puheenjohtaja

Tervehdys kaikille bassoklubin jäsenille ja lehtemme lukijoille niin maamme rajojen sisäpuolella kuin ulkomailla! Olen Eila Saikkonen, 25-vuotias bassonsoitonopiskelija Helsingistä, missä olen viettänyt viimeiset 9 vuotta opiskelun merkeissä. Kaikille niille jäsenille, jotka eivät minua vielä aiemmin tunne, kerrottakoon, että alunperin olen kotoisin Tampereelta, missä siis synnyin, kävin koulua ja soitin bassoa aina lukioikäiseksi asti. Itse olen kuitenkin todennut "henkisten juurieni" sijaitsevan itseasiassa Savon "mualla", missä olen viettänyt erittäin paljon aikaa kesä- ja talvilomilla, mummolassa.

Tällä hetkellä opiskelen täällä pääkaupungissamme kolmatta vuotta Sibelius-Akatemiassa Panu Pärssisen johdolla. Tie akateemisiin opintoihini ei ollut mitenkään suoraviivainen. Kirjoitusteni jälkeen opiskelin yksityisesti vuoden Berliinissä Janne Saksalan oppilaana. Tämän jälkeen palasin takaisin Suomeen, Helsingin konservatorioon. Ehdittyäni opiskella siellä pari vuotta Javaksen bassoluokalla, siirryin akatemiale, missä siis jatkan nyt opintojani.

Siirtyminen bassoklubin passiivijäsenestä aktiivisemmaksi ja tarttumalla samalla puheenjohtajan toimeen, on minulle erittäin suuri ilo, kunnia, mutta samalla myös suuri haaste. Vuosikokouksessamme akatemian kamarimusiiksalissa 3.4.2004 uudistimme koko klubin hallituksen, eli teimme ns. sukupolven vaihdoksen.

Hallitus pyrittiin muodostamaan siten, että siinä olisi mahdollisimman monentyyppisiä basisteja ympäri Suomea edustettuina. Yrityksenämme on myös lieventää klubin toimin-

nan pääkaupunkikeskeisyyttä ja saada mukaan toimintaan myös mahdollisimman paljon muitakin jäseniä kuin vain akatemianopiskelijoita. Uuden hallituksen muodostavat Tornioista Oulun kautta Helsinkiin kulkeutunut Juha Kleemola, joka hoitaa myös varapuheenjohtajan tehtäviä. Sih-

Juha Kleemola, varapuheenjohtaja

teerinä jatkaa entiseen tapaan tällä hetkellä Essenissä opiskeleva Johannes Raikas. Haapaveden lahja Suomen bassonsoitolle on Oskari Hannula, joka työskenneltyään vuoden Keski-Pohjanmaan kamariorkesterin äänenjohtajana, päätti saattaa akatemian opintonsa loppuun ja palasi Helsinkiin opiskelemaan. Jazzbasistien edustajana jatkaa Tuure Koski. Kajaanilaissyntyinen Tuomo Matero toimii hallituksessam-

Johannes Raikas jatkaa sihteerinä

me ammattikorkeakoulussa opiskelevien basistien äänitorvena. Ammattibasistien orkesterimuusikko kokemusta ja tukea nuoremmalle hallitukselle jäivät antamaan Kansallisoopperan basistit Miika Asunta ja Sami Koivukangas. Lämpimät kiitokseni heille jo nyt kaikista korvaamattomista neuvoista ja käytännön asioiden hoitoon liittyvistä ohjeista! Samin ja Miikan tehtävinä on toimia varajäseninä, joita varmasti vielä tarvitaan, sillä ainakin osa meistä opiskelijoista suunnittelee mm. vaihto-oppilaaksi lähtemistä jo tulevana syksynä. Viimeisimpänä, vaan ei vähäisimpänä, klubimme lehti sai uuden päätoimittajan. Hän on Henrika Fagerlund, jonka määrätietoinen tarmokkuus saa laiskemmankin lehtikirjoittajan tarttumaan tuumasta toimeen.

Tuure Koski

Uudistunut hallitus lehden päätoimittaja mukaan luettuna kokoontui ensimmäisen kerran jo muutaman viikon kuluttua "vallan- ja vastuunvaihdoksesta". Paljon uutta intoa ja energiaa on nyt ilmassa. Yleisesti todettakoon, että kaikki puitteet aktiiviselle klubitoiminnalle ovat kunnossa. Ideoita ja suunnitelmia tulevaisuuden varalle sateli runsaasti. Vain muutamia yksityiskohtia mainitakseni haluaisimme mm. kutsua Bottesini-kilpailun ruotsalaisvoittajan konsertoimaan Suomeen

Tuomo Matero

Oskari Hannula

ja järjestää Järvenpään Kallio-Kuninkalassa suuren suomalaisen bassotapahtumaviikonlopun.

Keskustelimme myös paljon Kontra-C-lehdestämme ja totesimme sen ilmestymisen olevan erittäin tärkeää. Bassoklubin toiminnan tarkoitus on mm. suomalaisen kontrabassonsoiton kehittäminen, laajentaminen ja perinteen vaaliminen sekä ylläpitää ja luoda basistien välisiä kontakteja. Kaikki tämä toiminta klubimme hyväksi pohjautuu kuitenkin lopulta pelkkään harrastuneisuuteen ja aktiivisuuteen. Juuri sen takia toiminnan tulisi olla myös ensisijaisesti hauskaa! Ettei klubimme pyörittäminen jäisi kenenkään hartioille yksin kannettavaksi, olisi myös jokaisen klubimme jäsenen aktiivisuus erittäin tärkeää. Vastuuvuoro klubin toiminnasta on nyt meillä ja tulevaisuudessa meidän tehtävänä on taas sen eteenpäin siirtäminen tuleville sukupolville.

Toivon antoisaa yhteistyötä kaikkien osapuolten kesken. Yksikään idea, ajatus, kysymys tai kritiikki ei ole liian vähäpätöistä esitettäväksi. Minuun voi ottaa aina yhteyttä joko puhelimitse tai sähköpostitse. Keskustelu on avattu! Tehdään kunniakkaasta, 28-vuotiaasta klubistamme juuri itsemme näköinen!

Eila Saikkonen

Haastattelussa Pentti Mutikainen

Olet soittanut bassoa jo melkein 50 vuotta. Mistä kaikki alkoi?

Kiinnostus musiikkiin heräsi kaveriporukassa, joka pelasi jalkapalloa ja jääkiekkoa. Elimme swing-aikaa, kuuntelimme esimerkiksi haitaristi Art van Dammea ja Benny Goodmania. Jostain kumman syystä kiinnostuimme myös Charlie Parkerista ja muista beboppareista, vaikka emme heidän soitostaan vielä silloin mitään ymmärtäneetkään. Aluperin halusin soittaa käyrätorvea tai alttosaksofonia, ja myöhemmin selloa. Soittimia ei kuitenkaan ollut varaa ostaa. Kontrabassoa pääsin kuitenkin kokeilemaan. Ensimmäisen vaneribasson ostin Weneskosken soittimesta muistaakseni vuonna 1955 — oli muuten hyvä soitin.

Opiskelitko musiikkia?

Korvakuulolta oppiminen oli tuohon aikaan yleinen tapa oppia. Olin kuitenkin Tampereen musiikkiopistossa, jossa basson ja teoria-aineiden opettajana toimi Yrjö Oksala. Olinkin aika ahkera oppilas tähtäimessäni klassisen muusikon ura. Kave-

riporukassa vallinnut jazzinnostus vaikutti kuitenkin niin voimakkaasti, että orkesterimuusikon ammattiin asti en ehtinyt. Soitin kuitenkin oppilaskonserteissa ja muissa yhteyksissä jousella, jota pidän hyvänä lähtokohtana kaikille basisteille tyylisuunnasta riippumatta. Olen sitä mieltä että basso on jousisoitin ja esimerkiksi vireen hallitsemisen takia jousisoitto on erittäin tärkeää.

Keitä pidät suurimpina vaikuttajinasi?

Vaikutteita on paljon. Ensimmäinen levyni taisi olla Milt Hintonin soololevy. Myöhemmin hurahdin Paul Chambersin soittoon, mutta voin rehellisesti sanoa, että kaikki hyvä soitto kelpaa musiikin lajista ja aikakaudesta riippumatta. Olen uskoakseni ollut jo niin kauan kehissä, että huomaan soittajasta onko hän tosissaan vai bluffaako hän.

Mitkä ovat parhaita soittokokemuksiasi?

En halua nostaa mitään erityisiä tapauksia toisten yläpuolelle. Olen ollut onnekas saadessani aina soittaa huippumuusikoiden kanssa. Jotkut kokoonpanot ovat olleet kasassa hyvin pitkään. Olin esimerkiksi Antti Sarpilan yhtyeessä 22 vuotta. Claes Anderssonin ja Kai Pahlmanin kanssa on myös soitettu kauan. Tässä yhteydessä täytyy tietysti mainita myös DDT. Toisaalta pidän myös nuorten muusikoiden kanssa soittamisesta. He soittavat eri tavalla kuin vanhempi polvi. Olen rauhoittanut keikkatahtia entisaikoihin verrattuna. Nykyisin soitan kahdesta neljään keikkaa viikossa.

Aiemmin keikkoja oli paljon myös studiossa.

Kyllä niitä riitti. Esimerkiksi kaikki elokuvamusiikki tehtiin orkestereilla. George de Godzinskyn orkesterista on hyviä muistoja. Ehdinhän minä soittaa myös Olavi Virran ja Repe Helismaankin kanssa.

Olet myös korjannut bassoja. Mistä tämä sai alkunsa?

Olen aina ollut kiinnostunut bassosta kokonaisuutena. Myös rakentamisesta ja korjaamisesta. Uran alkuvaiheessa korjaajia ei ollut varaa käyttää vaan täytyi tehdä itse. Siitä se lähti aika luontevasti. Olen

korjannut lakan poistamisesta lähtien perusteellisesti uudelleen rakentamalla noin viisitoista soitinta. Halvoista Cremonoista ja Musimoista on saanut kunnostamalla kelvollisia työvälineitä – ei toki arvosoitimia. Martti Piipponen oli tärkeä hahmo rakennusasioissa. Heinisen Jarkki sai myös oppia häneltä. Jarkin bassot ovatkin mielestäni soitettavuudeltaan ja laadultaan erinomaisia.

Olet tietääkseni kokeillut monenlaisia kieliä ja mikkejä.

Olen kokeillut lähes kaikkia.

Mihin olet päätenyt?

Niin, tilannehan muuttuu kokoajan. Mikrofoneista Fishmanin “Full Circle” ja David Gagen “Realist” tuntuvat olevan tällä hetkellä suosiossa soittajien keskuudessa. Näistä asioista kiinnostunut voi soittaa minulle suoraan ja kysyä. Jaan kokemuksiani mielelläni.

Harrastat tietääkseni urheilua?

Kyllä. Hiihtoa, jääkeikkoa, pyöräilyä, rullaluistelu ja kuntosaliharjoittelua. Basisteille yleisiä yläselän tai käsien rasitusvammoja minulla ei ole ollutkaan.

Haluaisitko mainita vielä jotain tähdellistä Kontra-C:n lukijoille?

Voisin varoittaa soittajia basson hankkimisesta ulkomailta. Ei kannata ostaa huonokuntoista soitinta ainakaan kalliilla, jos ei ole aivan varma saako sitä toimimaan korjauksen jälkeen. Jos ei ole kokemusta soitinten hankinnasta, kannattaa ostaa kohtullisen hyvässä kunnossa oleva basso ja aina parempi, jos sen löytää Suomesta.

Haastattelija Tuure Koski

Kontrabasisti nuottieditioiden viidakossa

Nuottijulkaisuissa lukee usein säveltäjän nimen lisäksi pienemmällä toinenkin nimi. Sen edessä saattaa lukea ”edited by” tai ”bearbeitet von” taikka jotakin muuta vastaavaa. Joku henkilö on siis jollakin tavalla sorkkinut sävellystä ennen kuin kustantaja on sen julkaissut. Mitä virkaa sellaisella epelillä sitten on? Eikö niitä säveltäjän kirjoittamia nuotteja voi yksinkertaisesti raapustaa painolaatoille tai syöttää tietokoneeseen?

Jos kyseessä on aivan uuden sävellyksen julkaiseminen, niin homma tavallisesti sujuukin ilman sen suurempia editointeja—varsinkin nykyisin, kun säveltäjät jo usein itse kirjoittavat hengentuotteensa suoraan tietokoneella. Pientä editointia toki kustantajan puolesta voidaan tehdä—onhan toivottavaa, että nuottijulkaisu on siisti ja sen graafinen ulkoasu miellyttävä.

Mutta sellaisiakin sävelteoksia julkaistaan, jotka on saatettu säveltää jo kauan sitten, jo menneillä vuosisadoilla. Voi olla, että niistä on säilynyt säveltäjän käsikirjoitus, mutta eipä sitä välttämättä ole. On ehkä käsintehtyjä kopioita tai vanhoja painetuja julkaisuja, joissa usein on eroavaisuuksia keskenään. Legatokaaret saattavat alkaa eri kohdasta tai loppua eri paikkoihin—tässä käsikirjoitetut nuotit ovat usein hyvinkin tulkinnanvaraisia—ja saattaapa joissakin kohdin olla tyystin eri nuottejakin. Editori on se henkilö, joka yrittää valita, mitä pitäisi uskoa. Sen lisäksi hän saattaa lisätä omia sormitus-, jousitus- tai artikulaatioehdotuksiaan.

Editioiden joukossa on muutamia erityistapauksia. Mainittakoon ensin niin sanotut Urtext-editiot. Se tarkoittaa periaatteessa, että julkaisussa on se ja vain se, mitä säveltäjä on kirjoittanut. Ei siis mitään editorin lisäyksiä. Todellisuudessa ei kuitenkaan välttämättä ole taattu, että juuri näin olisi. Editori on vain ihminen, joka on saattanut tulkita säveltäjän käsikirjoitusta toisin kuin tämä on tarkoittanut—ja sattuuhan niitä painovirheitäkin. Lisäksi on huomattava, että vanhat notaatiotavat eivät täysin vastaa nykyisiä. Varsinkin rytmien ja avainten kanssa saa olla tarkkana, jos käyttää Urtext-editioita vanhoista sävellyksistä.

Sitten on faksimile-editiot. Latinan ”*fac simile*” on suomeksi ”*tee samoin*” tai ”*tee sama*”. Faksimilet ovatkin näköispainoksia vanhoista käsikirjoituksista, ensimmäisistä painoksista tai muista vastaavista. Ne tuovat editorien käyttämiä lähteitä tavallisen muusikon ulottuville. Faksimilenuotit eivät yleensä ole mitään helppolukuista tavaraa, joten suoraan niistä soittaminen on nykyisten nuottipainojen jälkeen tottuneelle hankalanpuoleista. Käsikirjoitusfaksimiletkaan eivät muuten välttämättä esitä asiaa säveltäjän tarkoittamassa asussa. Joku toinen saattaa olla kirjoittanut nuotit puhtaaksi, kirjoitusjälki voi olla viimeistelemätöntä ja epäselvää ja saattaapa olla kirjoitusvirheitäkin. Parhaimmillaan jokin tahra näyttää aivan nuotinpäältä.

Kontrabasso on yksi niistä soittimista, joille sävellettyä musikkia on verraten vähän. Niinpä monista muille soittimille kirjoitetuista teoksista on tehty transkriptioita kontrabassolle. Tällöin eri soitinten erilaisen luonteen takia saatetaan tehdä joi-takin muutoksia. Sävellaji ja oktaaviala ovat erityisen hanakoita vaihtumaan.

Editioita tehdään siis siksi, että sävellyksistä saataisiin sellaisia nuotteja, joista on hyvä soittaa. Ainakin periaatteessa näin. Kontrabassosävellysten editiot ovat yleensä kontrabasistien tekemiä. Tämähän on luonnollista: Basistit varmasti tietävät parhaiten, miten ja mitä ja millaisista nuoteista kontrabassolla on hyvä soittaa. Sitä paitsi he saattavat tuntea mielenkiintoa asiaa kohtaan. Basisteihin kuitenkin mahtuu monenlaista vipeltäjää, ja jonkun intentiona edition tekemiseen voipi olla yksinomaan oman näkyvän reviirimerkkausjäljen jättäminen bassomaailmaan. Kriittinen suhtautuminen on sis aina paikallaan.

Hyvä joka tapauksessa, että editioita syntyy. Usein tuntuu, että saisi syntyä enemmänkin. Basistin editioviidakko nimittäin muistuttaa valitettavan usein pikemminkin autiomaata. Menkääpä vain lähimpään nuottimyymälään tarkistamaan asia.

Reilua editorin puolelta on liittää julkaisuun nuot-tien lisäksi esipuhe, jossa hän kertoo, mitä lähteitä

on käyttänyt ja mitä on tehnyt niille. Parhaissa editioissa editorin lisäykset on esimerkiksi laitettu sulkeisiin tai muulla tavoin ilmaistu, että näitä ei lähteisiin ole merkitty. Yleensä hyvissä editioissa on myös kommentaaritekstit paikoista, joissa lähteiden tulkinta on häilyvä. Editori saattaa antaa oman suosituksensa, mutta jos vaihtoehdot ovat näkyvissä, soittajalle jää mahdollisuus valinnan tekemiseen.

Monesti soittaja tekee sen virheen, että tyytyy ensimmäisenä vastaan tulevaan editioon. Nuottimateriaalin hankintavaiheessa ei kuitenkaan olisi syytä päästää itseään niin helpolla. Useimmiten kannattaa hankkia käsiinsä useita editioita ja jokin mahdollisimman alkuperäinen lähde ja näiden perusteella valmistella oma tulkintansa alusta alkaen.

Mitä vanhemmasta musiikista on kyse, sitä sekavampaa ja ristiriitaisempaa materiaali tuppaa olemaan. Bachin soolospellosarjoista on saatavana vähintään kymmeniä editioita ja Vanhalin kontrabassokonsertossakin on yhtä ja toista arvailtavaa, kun alkuperäinen käsikirjoitus on joutunut jo 1800-luvulla kadoksiin.

Toisinaan editiometsässä samoilu johtaa ihmetykseen ja hämääntykseen, toisinaan taas siihen, että huomaa sen helposti löytyneen version olevan sitenkin se paras. Suosittelen editiosamoilua harrastukseksi aina silloin tällöin, varsinkin jos aikoo käydä käsiksi vähänkin vanhempaan teokseen.

Johannes Raikas

In memoriam Pertti Roinila

Pertti Roinila (s. 1939) poistui keskuudestamme pitkän sairauden jälkeen 11.2.2003. Hän kiinnostui kontrabassosta 1960-luvun alussa kuultuaan Frantisek Postan ja Gary Karrin levytyksiä.

Hän opiskeli Vilho Halmeen johdolla, jota Roinila kuvasi sanoin hyvä, suuri opettaja. Hän jatkoi opintojaan sittemmin Oiva Nummelinin johdolla. Vuonna 1965 Roinila aloitti työnsä Turun Kaupunginorkesterissa, jossa hän toimi myös äänenjohtajana vuosina 1969-72. Hän siirtyi vuonna 1972 Radion sinfoniaorkesteriin, josta hän kolmen vuoden työrupeaman jälkeen palasi Turkuun vuonna 1975. Työnsä ohella hän soitti

myös Turun Kamariorkesterissa sekä tanssiorkesterissa.

Pertti Roinila jäi eläkkeelle vuonna 1989. Häntä kiinnosti kovasti viulun rakentaminen, ja viime syksynä hän osallistui viulurakennuskurssille, mutta tämä projekti jäi lopulta kesken.

Vaihtobasistit Akatemialla

Kuluneen lukuvuoden aikana on ollut mahdollista kuulla harvislaatuista saksan kielistä keskustelua käytävän Akatemian bassoluokkien lähiympäristöissä. Keskustelujen kävijät ovat Thiemo ja Hannes, Timo ja Hannu. Sibeliuksen Akatemian kaksi uutta romanttisesta musiikista, Karhu-oluesta ja korvapuusteista pitävää vaihto-opiskelijabasistia. Miehet ovat olleet Akatemialla ja Suomessa nyt jo sen verran kauan, että on aika esitellä kaverukset koko bassokunnalle. Tässä poikien tarinat ja kuulumiset

Nimi: Thiemo Fröhlich

Syntymäaika: 21.9.1977

Kotimaa ja kaupunki: Saksa, Stade

Koulu Saksassa: Hannover Hoch Schule für Musik und Theater

Basso ja jousi: Alfred Meyer (1930), R. Paesold

Opettaja Akatemialla: Panu Pärssinen

Nimi: Hannes Biermann

Syntymäaika: 29.4.1980

Kotimaa ja kaupunki: Saksa, Hampuri

Koulu Saksassa: Lübeck Musikhochschule

Basso ja jousi: Georg Günther (1884), Neudörfer

Opettaja Akatemialla: Lasse Lagercrantz

O: Kerro hieman tiestäsi basistiksi.

T: Aloitin basson soitton 21-vuotiaana sattumalta. Nuorena miehenä heavy-rumpalina ja sitten pianistina kunnostauduttua basso vain sattui tulemaan instrumentiksi. Tällä hetkellä opiskelen kontrabasoa ammatikseni Hannover Hoch Schule für Musik und Theater:ssa opettajalinjalla ja olen nyt päättämässä vaihtovuottani täällä Suomen Akatemiasa. Tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu opintojen laajentaminen myös instrumenttiopintojen tutkintoon. Myös paluu Suomeen on mielessä, ainakin jatkotutkinnon kannalta.

H: Aloitin muusikkourani sellistinä 8-vuotiaana ja lopetin sen 14-vuotiaana. Bassoon kiinnostus heräsi 15v. Nyt suunnitelmissa on tehdä diplomi koulussani Lübeckissä ja sitten jatkaa opintoja jossain

muualla, ehkä jopa Suomessa. Aikomus olisi elättää itsensä orkesterimuusikkona.

O: Miksi valitsit juuri Suomen?

T: Ensin tuli ajatus päästä ulkomaille. Sitten kuulin, että Thiemo/Timo on itseasiassa suomalainen nimi ja kun vielä Sibeliuksen Akatemia koulunakin kuulosti vielä hyvältä oli valinta suoritettu.

H: Halusin ulkomaille, jonnekin muualle kuin Saksaan. Kuulin kehuja Akatemiasta entisiltä vaihto-opiskelijoilta ja Suomi muutenkin kiinnosti, erityisesti kunnollinen talvi. Myös Saksassa vaikuttavien suomalaisten basistien taito auttoi ratkaisussa.

O: Miten olet viihtynyt?

T: Oikein hyvin. Opiskelu on maistunut, kuin myös Karhu ja korvapuustit. Ainoa suuri ongelma oli asunnon hankkiminen. Akatemia kun ei siinä asiassa juuri apuaan tarjoa.

H: Hyvin. Olen tykännyt sekä ihmisistä, että myös koulusta. Sibeliuksen Akatemialla on mahdollisuuksia, mitä monessa muussa koulussa meillä ei ole. Tärkein niistä on oma avain ja vapaat harjoitteluajat. Muutenkin musiikkielämän järjestäminen täällä Helsingissä on helpompaa kuin kotona Saksassa. -Hannes yhtyy myös vaikeuksiin asunnosta-

T&H: Terveiset basisteille! Timppa ja Hannu

Haastattelija Oskari Hannula

Säveltäjä Heinz Karl Gruber piipahti Musica Nova -festivaalilla

[Lähde: www.musicanova.fi] Itävaltalainen HK Gruber on laaja-alaisuudessaan tyypillinen oman pluralistisen aikamme kasvatti mutta silti syvän omaperäinen ja yksilöllinen taiteilija. Hän työskentelee paitsi säveltäjänä myös kapellimestarina, laulaja-näyttelijänä ja kontrabasistina eikä vain niin sanotun taidemusiikin vaan myös esimerkiksi kabareen maailmassa. Jotain hänen epäsovinnaisesta taiteilijanlaadustaan kertoo sekin, että hän käyttää mieluummin kirjainparia HK kuin etunimiään Heinz Karl.

Gruber lauloi nuorena neljän vuoden ajan Wienin poikakuorossa. Sen jälkeen hän opiskeli Wienin musiikkikorkeakoulussa sävellystä Alfred Uhlin ja Erwin Ratzin johdolla, 12-sävelteoriaa Hanns Jelinekin johdolla, kontrabasson- ja käyrätorvensoittoa sekä elokuva- ja elektronimusiikkia. Lisäksi hän on opiskellut sävellystä Gottfried von Einemin johdolla. Hän on soittanut kontrabassoa mm. die reihe –yhtyeessä sekä Itävallan radion sinfoniaorkesterissa ja ollut 1968 perustamassa monialaista MOB art&ton ART –yhtyettä.

Gruber on sulauttanut teoksissaan erilaisin painotuksien yhteen laajalta alueelta ammennettuja aineksia. Näitä ovat mm. jazz, operetti, vanha tanssimusiikki, kabaree-sävelmät, dodekafonia, Stravinskyn uusklassismi sekä Weillin ja Eislerin sarkasmi. Hän ei yleensä käytä viihdesävelmiä sellaisenaan, ei minään “uusyksinkertaisena” elementtinä, vaan upottaa ne osaksi kompleksisia, monisäikeisiä kudoksia. Usein hänen teoksensa ovat merkillisellä tavalla yhtä aikaa sekä humoristisia että vakavia.

HK Gruber

Gruberin maine alkoi levitä varsinkin vuonna 1978 kantaesitetyt “neogoottilaisen melodraaman” Frankenstein!! ansiosta. Hänen muista teoksistaan huomiota ovat saaneet ennen muuta konsertot sekä “apokalyptinen ooppera” Gomorra (Wien 1993) ja ooppera Gloria von Jaxtberg (Huddersfield 1994).

*****

Kontra-C revolverihaastattelee: Kertoisitko jotain kirjoittamistasi kadensseista?

“Olin aikoinaan aikeissa nauhoittaa Dittersdorfin konserton. Olin tätä varten kirjoittanut kadenssit. Kuultuani että Ludwig Streicher oli levyttämässä samaa konserttoa, päätin jättää oman nauhani tekemättä, ja sen sijaan tarjosin kirjoittamiani kadensseja hänelle. Hän tutki niitä, ja vain päivän harjoitusajan jälkeen Streicher käytti kadenssiani levyllään.

Olen myös säveltänyt kadenssit Vanhalin konserttoon, ja Dittersdorfin Sinfonia concertanteen alttoviululle ja kontrabassolle.”

Niksinurkka

Kun elämää katselee ison bassokopan takaa, sitä joutuu usein keksimään mitä erilaisimpia ratkaisuja elämistä helpottamaan. Sinäkin olet varmaan kerännyt itsellesi huiman varaston näitä pahan päivän pelastuksia. Jaathan siis viisautesi muidenkin kanssa. Se voi liittyä soittamiseen, roudaamiseen, huoltamiseen, nuotteihin... Laita siis lemppariniksi Kontra-C:n toimitukseen vaikkapa sähköpostitse! Ja tässä tämän kerran niksit:

■ Laita kuivahtanut hartsi hetkeksi lämpimän patterin päälle tai aurinkoiselle ikkunanlaudalle ja johan lähtee! (Mutta jos se jää liian pitkäksi aikaa, esim. muutamaksi viikoksi, niin se saattaa muuttua juoksevaksi... jos näin käy, niin ota hartsi patterilta pois ja odota, että se jähmettyy ennen kuin otat sen takaisin käyttöön!)

■ Kelvottomaksi kiteytyneen popsini voi laittaa myös muutamaksi sekunniksi mikeroon, niin rakenne palautuu samoin kuin patterin päällä. Sopii kärsimättömämmille ihmisille. Mikrossa hartsi nimittäin sulaa tosi äkkiä.

■ Liikoja hartseja ja muuta kökköä voi kaapia jouhista pois sokeripalalla. Ei kuluta jouhia kuten liuottimet.

■ Jos kielet ovat menneet niin likaiseksi, ettei rätillä pyyhkiminen riitä, kokeile pyyhkiä kynsilakanpoistoaineella kostutetulla paperitupolla. Varo kuitenkin, ettei ainetta tipu lakkapinnalle!

■ Laita metronomi nakuttamaan takapotkuja (tai esim. trioleja tms.) niin saat haastavaa ja mukavaa vaihtelua tree-niin.

Otteita sihteerin päiväkirjasta

torstai 16.10.

Lauantaina oli kauden ensimmäinen soittotunti. Harjoiteltavia asioita löytyi taas rutkasti. Sunnuntai meni ovia maalaillessa ja maanantai oli treenipäivä. Samana päivänä sovittiin kamarimusiikkiopetuksesta professori Andreas Reinerin kanssa. Ei se nyt ainakaan heti ala, mutta talven mittaan.

Keskiviikkoiltapäivänä lähdin Brysseliin. Kävin kuuntelemassa Ensemble vocal du Brabant Wallonin konserttia. Kyseessä on lapsi- ja nuorisokuoro, jonka kanssa olin alustavasti sopinut vastavuoroisista vierailuista Larte-kuoron kanssa. Konserttipaikkana oli viehättävä pieni kirkko keskellä Brysseliä, Notre-Dame au Finist'ere 1700-luvulta. Konserttia sponsoroiti muutama belgialainen luostari, joten konsertin jälkeen kirkon takahuoneessa oli miellyttävä luostarioluttarjoilu.

Yövyin kuoron johtajan luona tämän isossa talossa maaseudulla Gottechainin kylässä. Aamulla neuvotelimme kuorovierailujemme yksityiskohdista ja rahoitusmahdollisuuksista. Iltapäivällä palasin Esseniin.

perjantai 17.10.

Treenipäivä. Aamupäivällä kyselin Stäblerin Notebook-teoksen nuotteja pitkin toimistoja, ei löytynyt. Toivotaan, että Melanie (toinen mukana soittava basisti) on käynyt hakemassa ne ja tulee maanantaina harjoitukseen. Koulun pihalla oli taas nuottikauppias. Ostin hallalla pari bassonuottia.

Illalla maalailin vielä vähän ovenpieliä. Lopultakin löysin kaupasta reilun kaupan espressoja - vieläpä sängen hyvän makuista!

sunnuntai 23.11.

Stäbler-projekti sujui mallikkaasti. Notebook-stemmaa tosin metsästettiin ensin Portugalia myöten - Johannes oli vielä projektin alkaessa siellä duunissa. Siis se toinen täällä opiskeleva basisti-Johannes. Säveltäjän läppäriltä saatiin lopulta printattua uudet stemmat. Viulisteiltakin jostain syystä puuttui. Kyseisessä teoksessa tarvittiin lisäksi poliittisesti asenteellisia runoja. Stäbler pyysi ekoissa treeneissä kutakin soittajaa etsimään itselleen sopivan runon omalla äidinkielellään. Eipähän minulla kovin paljon runokirjoja tullut Saksaan mukaan. Onneksi kavereiden apuun voi aina luottaa, ja seuraavana päivänä sähköpostissa oli yllin kyllin

asenteellisia tekstejä valittavana. Koskapa vapauden problematiikka on viime aikoina vaivannut mieltäni, valitsin Lauri Viidan runon Kapina.

Toisessa biisissä, "Den Müllfahrern von San Francisco", sai sitten käyttää soiton lisäksi omaa ääntään - ja niin paljon kuin lähtee. Meikäläiseltä kun sitä sattuu lähtemään täysin häpeilemättä ja reilusti, niin sekä säveltäjä että kapellimestari Peter Rundl olivat oikein tyytyväisiä. Konsertin jälkeendekaanikin tuli erikseen kiittämään. Mukamas hyvästä soittamisesta kiitteli-vät, vaikka tuhti huutaminen oli sen vaikutuksen tehnyt.

Antaisitteko kaupungille nimeksi Herne? Saksalaiset antaisivat ja ovatkin antaneet. Viikko sitten kävin Herneessä seuraamassa muutamaa Open Systems -festivaalin konserttia. Kaikki muu oli keskinkertaista ja tylsää, mutta ennestään tuttu kontrabasisti Barry Guy onnistui jälleen ylittämään odotukset. Tällä kertaa kokoonpanona oli kvintetti, jossa yhtenä jäsenenä oli vokalisti Jaap Blonk. Uskomaton tyyppi! Ääntely oli sanoin kuvaamatonta ja täydellisesti Guyn musiikkiin sopivaa. Blonk kertoi konsertin jälkeen tekevänsä ensimmäistä kertaa yhteistyötä Barry Guyn kanssa - ja näppäränä businessmiehenä myi siinä sivussa minulle pari levyä.

Sunnuntai 30.11.

Maanantaina Musica-kuoro Jyväskylästä tulla tupsah-ti Esseniin. Kävin moikkaamassa laulajia näiden majoituspai-kassa. Illalla nämä pitivät konsertin, ja pitihän minunkin mennä kuuntelemaan, mutta lievästi disinformoituna etsin konserttipaikkaa reilun kahden kilometrin päästä todellisesta sijainnista. Jäipä tällä kertaa väliin.

Heinäkuulta on jostakin syystä jäänyt kirjaamatta ylös muuan tapaus. Koulumme sinfoniaorkesteri oli esiintymässä RAG-konsernin kesäjuhliissa. Konserni on orkesterin tärkein sponsori ja pitää kesäisin työntekijöilleen vapaamuotoisen juhlatilaisuuden, joassa ainakin tällä kertaa oli ensin pieni konsertti - tietysti myös joku lyhyt puhe - ja sen jälkeen ruokaa, juomaa ja vapaata seurustelua. Soittajille tietysti myös. Kävipä sitten niin, että osa soittajista huomasi, että pihallahan on hauskan näköinen koristelammikko ja intaantui hiukan hubailemaan vedessä. Itse en ollut altaasta järin kiinnostunut, koska pöydässä oli vielä ruokaa.

Seuraavana päivänä kävin palauttamassa nuotteja orkesterin toimistoon. Seurasi kuulustelu. Mihin aikaan olin poistunut juhlista ja olinko kuullut, mitä oli tapahtunut? En kai ollut osallistunut lammikossa peluamiseen? Tiesinkö, keitä siellä oli ollut? Tekijöiden pitäisi laatia kirjallinen anteeksipyyntö; orkesteri on vaarassa menettää tärkeän tukijan. Minähän en tietysti tiennyt mitään, ja homma lienee selvitetty ihan asiallisesti, kun RAG:n tiloissa edelleen pidetään korkeakoulun konsertteja.

Ja vielä: sen jousenrakentajan nimi, jota en aikaisemmin muistanut, on Jochen Schmidt. Vähän niin kuin Suomen Virtanen. Ihme, ettei jäänyt mieleen.

lauantai 17.1.

Tampereen kaupunginorkesteri kävi viikko sitten. Oli kiva nähdä suomalaisia välillä. Bassosektioon oli so-luttautunut myös ei-tamperelaisia. Vein pojat syömään tuhtia baijerilaisravintoa Zum Löween, jossa olin käynyt sekä suomalaisten sotilassoittajien että Järviluodon Mikon ja Satukangaksen Arton kanssa näiden vieraillessa Essenissä konsertoimassa.

lauantai 14.2.

Toinen lukukausi täällä alkaa nyt olla takanapäin. Kesäkaudella suoritellaan loput teorit ja orkesteriprojektit sekä reilusti kamarimusiikkia. Ainakin Forelli-kvintetto on näköpiirissä, samoin kotrabassoensemblen kanssa aloitettu touhu jatkuu.

Kaksi viikkoa sitten sellisti Jan Bauer kutsui yllättäen minut mukaan kahdeksan muun ystävänsä kanssa viettämään viikonloppua edesmenneen mummonsa tyhjillään olevaan taloon Herscheidiin. Janilla oli edellisellä viikolla syntymäpäivä, jota siis viikonloppuna juhlimme. Kuinka ollakaan, kyseisenä sunnuntaina oli minunkin syntymäpäiväni, joten saimme tuplabileet. 55 vuotta yhteensä.

Juuri nyt matkustan junalla Reinin vartta pitkin etelään, määränpäänä Karlsruhe, jonne siellä opiskelevat suomalaisystävät kutsuivat lomaa aloittamaan.

keskiviikko 18.2.

Edelleen Karlsruheessa. Museot olivat maanantaina kiinni, joten varsinainen turistin leikkiminen alkoi eilen. Tarkoitukseni oli lähteä tiistai-iltapäivänä takaisin Esseniin, mutta Rebekka, jonka luona majailen, ei suostunut moista puhetta kuuntelemaan. Mielelläni viivyinkin keskiviikkoon, sillä nykytaiteen museo oli tiistainakin kiinni. Sitä pääsin siis tänään vilkaisemaan, ja sitä-

hän se oli, mitä pitikin: uutta ja vielä uudempaa taidetta. Toki muutamia teoksia 1960-luvun perusnimiltä kuten Andy Warholilta ja Joseph Kossuthilta, mutta pääpaino ehdottomasti "in zeitgenössischer Kunst". Monia jännittäviä, monia mielenkiintoisia töitä, mutta myös monia täysin käsittämättömiä. Lieneekö sitten esoteerisuutta vai ideattomuutta - mahdotonta sanoa. Jotkut teokset olivat tietysti täysin hävyttömiä, kuten se, joka kuvasi Hitlerin työhuonetta aamun valjetessa, ja siinä kohdassa, jossa olisi Führerin olettanut seisovan, oli peili. Ja sitten oli niitä teoksia, jotka pyrkivät itse luomaan oman estetiikkansa, kuten eräässä nurkassa ollut epämääräinen läjä loisteputkia – teoksen tärkeimpänä materiaalina siis itse asiassa valo.

Kunakin arkipäivänä kävin myös Musikhochschulussa seuraamassa opetusta. Maanantaina olin isäntäni Mikon mukana saksalaisen opiskelijan vetämässä ulkomaalaisille opiskelijoille suunnatussa seminaarissa, jossa analysoitiin saksankielisiä Lied-tekstejä. Eilen ja tänään seurasin venäläisen mamman mestarikurssia laulajille. Nyt matkataan taas Essenä kohti.

sunnuntai 25.4.

Kesälukukausi on alkanut. Olin lomalla Suomessa ja palasin kaksi viikkoa sitten. En ole enää ainut suomalaisopiskelija Folkwang-Hochschulussa. Sellisti Tuomas Ylinen aloitti Young-Chang Chon luokalla. Hän kävi viikko sitten ensimmäisillä tunneilla ja piti majaa minun luonani. Tulee kaiketi taas ennemmin tai myöhemmin.

Itselläni alkoivat soittotunnit maanantaina. Puolet Beethovenin g-mollisonaatista ehdittiin siinä käydä läpi ja puolet jäi tiistai-illalle. Kolmas tunti oli eilen lauantaina; Hindemithin sonaatti. Nyt on reilun viikon tauko ennen seuraavia tunteja.

Kun eilisiltana palasin koululle treenaamaan, totesin bassoni olevan hajalla. Kaula murtui runsaat kaksi vuotta sitten, ja silloinen liimaus oli nyt pettänyt. Aion viettä soittimen rakentajansa Peter Eliaksen luokse Sveitsiin. Tämä saa tehdä siihen uuden välikaulan. Siihen ast on tyydyttävä käyttämään jotakin koulun bassoista. Eivät valitettavasti ole kovin häppöisiä.

Johannes Raikas

Tulevia tapahtumia

Kontrabassomagiaa

Sibelius-Akatemian konserttisali
keskiviikkona 5.5. kello 19.00

Michael Wolf, Kontrabasso
Elina Saksala, piano

Beethoven-Durán-Sarasate-Lancen-
Paganini

Liput 10/5 euroa Lippupisteestä tai
tuntia ennen ovelta.

Michael Wolf opettaa Sibelius-Akatemias-
sa 3.5.-5.5.

Oskari Hannulan B-tutkinto Sibelius-
Akatemian kamarimusiikkisalissa torstai-
na 6.5. kello 16.00

Asiaa nettisivuista, jäsentiedotteita myös sähköpostitse

Klubin nettisivut sijaitsevat osoitteessa **www.kontrabassoklubi.fi** ja niitä pidetään jatkuvasti ajan tasalla. Kannattaa surffailla sivuilla säännöllisesti.

Käytössä on keskustelufoorumi eli ilmoitustaulu, johon kuka tahansa voi jättää viestejä. Ilmoitustaulun kautta on syntynyt jo monet bassokaupat. Viestien jättämisen edellytyksenä on, että rekisteröidyt ilmoitustaulun käyttäjäksi. Tähän ei vaadita yhdistyksen jäsenyyttä, vaan se on kaikille avoin.

Ajankohtaisista asioista on mahdollista saada tietoa myös sähköpostin välityksellä. Sähköposti-osoitteita on kuitenkin jäsenrekisteriin ilmoitettu hyvin vähän, joten toistaiseksi tätä tiedotuskanavaa ei ole käytetty.

Saamme sähköpostiosoitteesi automaattisesti rekisteröityessäsi ilmoitustaulun käyttäjäksi. Saamme sen myös talteen, jos lähetät viestin osoitteeseen taloudenhoitaja@kontrabassoklubi.fi

Jäseneksi liittyminen käy näppärästi suoraan nettisivuilla olevalla lomakkeella.

Nettisivuilla mahdollisesti ilmenevistä vika-tilanteista pyydetään ilmoittamaan osoitteeseen webmaster@kontrabassoklubi.fi Samaan osoitteeseen voi lähettää linkkiehdotuksia.

Avaamme lähiaikoina kuvagallerian.

Miika Asunta
nettisivujen ylläpitäjä

mustavalko kontrasti

SONATA -kontrabassot 1.665€

Koot 1/8-3/4. Hinta sis.
topatun pussin.

DÖRFLER-oppilasjouset alk. 175€

CARBOW- hiilikuitujouset alk. 790€

D'ADDARIO Helicore-kielisarja 125€

Orchestral (light/medium/heavy)

Hybrid (light/medium/heavy)

Pizzicato (medium)

Solo (medium)

PIRASTRO Obligato-kielisarja 142€

Orchestral tai Solo

PIRASTRO Permanent-kielisarja 155€

Orchestral tai Solo

SONATA-kotelo 680€

Styrofoam-kotelo reppuhih-
noilla ja pyörillä. Tukevampi
vaihtoehto topatulle pussille!

NUOTTIOSASTOLTA BASISTILLE ESIM:

- Kontrabasen och jag -vihkot alk. 16€
- Jazz Bass Compendium 28€
- J.S.Bach: Soolosellosarjat (bassotranskriptio) 3 osaa, yht. 50€

Tarjoushinnat sisältävät alv:n 22%

Tutustu Jousisoitinosastomme
laajaan valikoimaan!

D'Addario

PIRASTRO
ALLEGRISSIMO

SD SYSTEMS
INSTRUMENT MICROPHONES

Woodwinds

tarkoittaa kontrabassoja ja sen tarvikkeita.

Pikkubassopaketit
(1/10, 1/8 ja 1/4) alk. 1430 e

Unkarilainen 3/4 paketti 1650 e

Lukuisia erikokoisia kontrabassoja aina
tarjolla, myös vanhoja soittimia

Runsa valikoima jousia, stakkeleita,
kielenpitimiä, talloja, pinnapuita,
otelautoja, viritysmekanismeja,

Tiedustelee

Vastaamme kernaasti
kysymyksiisi

Woodwinds Ky

Albertinkatu 17, 00120 Helsinki

puh. 09-6812 150

fax 09-6812 1555

matti.helin@woodwin.pp.fi

www.woodwinds.fi

avoinna ark. 10-17, la 10-14
ma suljettu

Tervetuloa!

